

Малките деца и приучаването към гърнето – колкото по-рано, толкова по-добре

Западната тенденция да се обучава детето на гърне след 2-годишна възраст се разпространява най-вече заради подкрепата и насърчението на педиатрите - хората, чиято дума е "закон". Проблемът с приучаването към гърнето тормози много родители, докато децата не станат на 3-4, а понякога дори на 5 години. **Как е възможно това да се приема без притеснения?**

Главната идея на педиатрите (и на компаниите, произвеждащи памперси!) е, че децата не са физически, психически и емоционално готови да започнат да използват гърнето преди да станат на 2 години. И сега – *защо тези твърдения са пълни глупости.*

Да започнем с връщане в недалечното минало - когато вие сте били деца. Тогава не е имало памперси. Пелените не са били еднократни и след всяко изхождане, майка ви е трябвало да пере пелената (за справка, попитайте родителите си). Всяко едно дете е било научавано да използва гърнето веднага, като се научи да ходи. Идеята е била да се изчака, докато детето може физически да отиде до гърнето. Дете на година и половина с пелена е било рядкост и то ако има някакво забавяне в развитието или заболяване.

Какво се случва сега? Обществото се модернизира, родителите работят и е много *по-удобно* да оставят децата по памперси, и то по цели часове, без да ги сменят! Приучаването към гърнето и без това им се струва трудна задача, а и "Как ще го обясня на едногодишното дете?".

Истината е, че **детето на 1 годинка е достатъчно интелигентно, за да схване, че от него се иска "да прави Това - Там"** - в случая, да пишка и ака в гърнето. При това изобщо не е необходимо да се обяснява каквото и да било. Просто известно време, когато детето пишка и ака, майката трябва да го държи над гърнето и веднага като проходи, детето ще знае, че се ака и пишка в гърнето. Без грам обяснения!

Педиатрите и производителите на памперси се застъпват за емоционалната и физическата готовност и представят приучаването на дете

под 2 години към гърне като насилствено, което, разбира се, *не е така*. Физически детето е в състояние да контролира пикочния си мехур едва няколко месеца след раждането си. Ако все пак се съгласим с това твърдение, как тогава ще обясним, че всички ние сме били емоционално, физически и психически готови да ходим, където трябва по голяма и по малка нужда на възраст 1 година? Защо нашите деца не са готови, а ние сме били? Няма никаква логична причина, дори нелогична причина няма.

Друг проблем с обучението на гърне в по-късна възраст е, че детето дотогава е свикнало да бъде мокро и да пишка и ака, без да се налага да съблича дрешки, да търси гърнето (не че е голямо търсене, като го оставяте на едно и също място всеки път), после да ги облича, да ви извика да му помогнете или да изхвърлите съдържанието... Е, нищо чудно, че на 2 години никое дете няма да иска да ползва гърнето. Докато на 1 годинка детето все още не е развило желание за противопоставяне, няма проблеми с израстването от друг характер (общуване с други деца, ревност от братче/сестричка...и какво ли още не), и това е идеалното време да научите детето на гърне. След това, детето развива своето мнение и изобщо започва да общува и има съвсем други неща, за които да мисли, а гърнето остава на заден план, ако не е отдавнашен навик (като храненето, дишането, спането...).

Списъкът на д-р Бразелтон - педиатърът въвел термина "готовност" при децата ("Признаци, които показват че детето е готово да бъде научено да използва гърнето"), включва някои много интересни точки, според които детето или е готово или не е готово. Една от точките е "Детето започва да подрежда вещите по местата им", което предполага, че само ако детето подрежда нещата си, то знае къде се намира гърнето. Но също така намеква, че няма как детето да знае къде се намира гърнето, ако не изявява желание за подреждане (само за справка, аз започнах да си подреждам вещите като станах на 12 😊). Едното просто няма връзка с другото. Детето знае къде е кошарата, играчката и други много преди да изяви желание да ги подрежда. Следващата точка е "Детето става социално, иска да зарадва родителите си" - след година и половина, детето развива противопоставянето си, а не желанието да зарадва родителите си. Това желание е докато е на годинка, или чак след третата година, когато е преминал периодът на "НЕ" и "Няма пък!". Трета точка е абсурдна - "Детето проявява независимостта си чрез употреба на думата НЕ" - как тогава ще го убедите да отиде на гърне, не е ясно. "Замърсените пелени предизвикват дискомфорт (сякаш преди да стане на 2 години, детето не може да изпита дискомфорт) и детето настоява да бъдат сменени - ако се е стигнало чак до настояване от страна на детето, по колко часа трябва да го оставяте с памперси, без да ги смените?! Способността да си свали и обуе панталонките не се отнася към готовността за обучение. Тук много по-важна е природната способност *да управлява мускулите на сфинктера*, координирайки важните естествени нужди. Въпроса с дрехите на първо време се решава от майката. Когато поотрасне, детето поема отговорността за естествените си нужди, но дълго време (до около две години) вика мама на помощ, за да му събуе панталонките. Способността да ходи, да сяда и да се навежда също няма нищо общо. В Африка изхождат новородените в полулегнала поза в ръцете на мама. По-голямото бебе може да се изхожда в поза "седнало на ръце". Тук наистина има много различни позиции и възможности. Важно е друго – това, че детето може да контролира мускулите на сфинктера още преди да може да се обръща или седи.

Има още много точки... Забавлявайте се с написаните глупости от д-р Бразелтон, чиито статии промиха мозъците на САЩ и Западна Европа.

Защо се разви тенденцията да бъдат научавани децата на гърне след като навършат 2 години? Компаниите производители на памперси имат интерес. Ако една майка купува памперси 1 година и спре, те печелят някаква сума. Ако същата тази майка купува памперси 3 години, печалбата на компаниите е тройно по-голяма. А сега си представете колко деца живеят само във вашия град, умножете ги по градовете и селата в цяла България и вижте колко печелят само българските производители на памперси, да не говорим пък за какви суми става въпрос в САЩ. Така е - интереса клати феса. Добре, но щом печелят тройно, какво правят с всичките пари? Част от тях отделят да платят на "специалисти" да напишат статии колко НЕ-готови са децата ни за обучение на гърнето. Например д-р Бразелтон (и много други, докато това не се превърне в част от образованието на педиатрите - добре, че още не се е стигнало дотам).

И сега - какво пък, ако децата носят памперси с години? Не че нещо, просто детето на 2 години, вместо да тича, да се катери, да си играе и да се занимава с игри, изискващи физическа активност подобна на тази - тичане, катерене...то се опитва, затруднявано от един памперс (най-често пълен!), който променя походката към такава, която няма да бъде използвана в дългосрочен план, намалява бързината и увеличава вероятността детето да се спъне - вие няма ли да се спънете, ако току-що сте се научили да ходите бързо и между краката ви стои нещо огромно (от ваша гледна точка) и пълно (защото мама и тати ги мързи да го сменят - като няма да ви научат на гърнето, поне да не ви държат с мокри памперси), което ви пречи да си движите краката, както трябва. **Но това е само физическото развитие. А интелектуалното? Там е по-страшно.** Детето на 1 годинка е напълно "готово" да бъде научено на гърнето, но след като подходящият период за това премине, и от мозъкът му не е било изисквано да се справя с развитието, мозъкът не намира за необходимо да работи бързо и качествено. Това е като обучението по математика (например) - след като мине периодът, в който мозъкът започва да възприема такава информация, но от него не се изисква да го направи, тази функция закърнява, а самият мозък решава, че не е нужно да поема информацията, за която иначе е готов. Чудили ли сте се защо възрастните хора не научават лесно чужд език? По същата причина - периодът за учене на такъв тип информация е минал отдавна (като сте били 5-8 клас).

Кога децата са готови да бъдат обучавани да ползват гърне?
Децата са готови от раждането си!

Просто трябва да се въоръжите с търпение и много усмивки за Вашето дете!